

ŠKOLNÍ ČASOPIS

e-mail: puclik@nmnm.cz

<http://zs1.nmnm.cz>

číslo 43 - duben 2007

PUCLÍK

ZÁKLADNÍ ŠKOLA NOVÉ MĚSTO NA MORAVĚ, VRATISLAVOVO NÁMĚSTÍ 124

Vítězné družstvo 9.B
v soutěži Paragraf 11/55
str. 4

PÁR SLOV ÚVODEM

A máme konečně jaro. Zimy skutečně zimovaté jsme si letos moc neužili, ale na jaro se těší skoro všichni, protože podmračenou a šedivou oblohu každý rád vymění za slunce a teplo. Snad jen devátáci tohle období zrovna nemilují, protože ať se slunce snaží sebevíc, blížíci se termín přijímacích zkoušek na střední školy přece jen nedovoluje si tu jarní radost dokonale vychutnat. Ale nebojte, ono to nakonec všechno dobře dopadne.

Čím víc se blíží konec školního roku, tím víc si uvědomujeme, že nás v červnu opustí pět děvčat z redakční rady, která se po prázdninách stanou studentkami středních škol. Jejich místa bude třeba nahradit novými členy. Nechtěli byste si to zkusit a stát se členy redakce? Uvidíte sami – je to docela fajn zábava.

No a co jsme pro vás připravili do jarního čísla? Jako obvykle jsme zmapovali nejdůležitější školní akce za poslední období, nechybí ani tradiční rubriky a pravidelné informace. Číslo, které držíte v ruce, má opět čtyřicet stránek – a to se nám tam ještě některé články nevešly. Určitě o ně ale nepřijdete, dostane se na ně příště.

Mějte se krásně jarně a hezké počteníčko...

Redakce

AKCE A UDÁLOSTI NEJBLIŽŠÍHO OBDOBÍ

- 5.-6. 4. 2007 Velikonoční prázdniny
- 9. 4. 2007 Velikonoční pondělí
- 19. 4. 2007 Příjímací pohovory
do specializované třídy se zaměřením na výpočetní techniku
- 19. 4. 2007 Noc v muzeu
filmové představení pro 5.-9. ročník (POZOR - nechoďte na premiéru 4. 4. 2007!!!)
- 23. 4. 2007 Příjímací zkoušky na střední školy
- 1. 5. 2007 Svátek práce
- 8. 5. 2007 Státní svátek – Den vítězství

PUCLÍKOVA ŠUŠKÁRNA

- Tak už je to tu zase! Vždycky čas od času se začnou na určitých místech ve škole objevovat nápisy s nejrůznějším obsahem. Tentokrát se začaly vzkazy množit na chlapeckých záchodech v prvním poschodí. Zajímavé na tom je, že počmáraná je stěna ve výšce více než dva metry nad zemí!!! Autor musí tedy při psaní šplhat po zdi jako opice, aby se do té výšky vyškrábal. Tentokrát se podařilo poměrně rychle odhalit samozvaného výtvarníka – malůvky na stěně jsou dílem Karla Stejskala ze 7.A. Odměna za tuto činnost na sebe nedá dlouho čekat. Kromě kázeňského trestu za úmyslné poškození školního majetku bude muset Kája uhradit i nové vymalování WC.
- Na záchodech ještě zůstaneme. V poslední době se množí případy, kdy nějaký vtipálek na chlapeckých záchodech zamkne kabinky a přeleze ven přes zeď, takže dovnitř se nelze dostat. Tuhle zábavu někdo provozuje poměrně často – někdy i několikrát za den musí pan školník zeď přelézat a kabinky odemykat, aby mohly sloužit všem žákům. Nezbyvá než popřát dotyčnému vtipálkovi, aby se mu co nejdříve stalo, že bude dobíhat na WC na poslední moment, tam narazí na zamčené kabinky a... - to už bude všechno, co s čistými kalhotami zažije.
- Věřili byste tomu, že se mezi žáky najde jedinec, který schválně nalije čaj nebo nějakou jinou tekutinu do objednávacího počítače v jídelně? To už není ani o vtipech, ani o legraci, to je zlomyslnost a darebáctví nejhoršího stupně. Nehledě na to, že počítač je stroj, který ke své činnosti potřebuje elektřinu, takže lít do něj jakoukoliv tekutinu znamená ohrožovat vlastní život.

OBSAH

§ Pár slov úvodem.....	2
§ Co nás čeká.....	2
§ Puclíkova šuškárna.....	2
§ Převlékárny.....	3
§ Mějme oči otevřené.....	3
§ Je za pět minut dvanáct.....	4
§ Životní styl.....	6
§ Druhé setkání s Ezopem.....	7
§ Sběr pomerančové kůry.....	8
§ Turnaj v basketu.....	9
§ Vyzvídali jsme... ..	10
§ Fotosoutěž.....	12
§ Návštěva Horácké galerie.....	13
§ Bowling.....	13
§ Anketa.....	14
§ Lyžák.....	15
§ Matematický klokan.....	17
§ Zeměpisná olympiáda.....	17

PUCLÍČEK

§ Jak se žilo loni ve Slavkovicích.....	18
§ Školní družina Slavkovice.....	19
§ Masopustní dny na přístavbě.....	21
§ Masopust ve 4. a 5. třídách.....	21
§ Předškolní rozcvičky.....	22
§ Všeználek.....	23
§ Červený valentýnský den.....	23
§ Jak je důležitý les.....	24
§ Zapomínací tvořivá dílna.....	24

PŘEVLEKÁRNÝ

Nedávno jsem se s holkama převlékala na záchodě. A když se nás tam na té malé chodbičce tisklo asi tak dvacet, napadlo mě, že by to chtělo převlékárny nebo něco podobného.

Na naší škole je sice šatna, ale jakmile se tam zdržíte déle, než je nutné, dozor vás vyhodí. Někteří to ale i tak risknou a pak jim hrozí leda okukování od „kolemjdoucích“, které teda pro většinu holek není zrovna příjemné.

Jenže co jiného nám zbývá? My sice můžeme zůstat ve třídě, ale to by bylo hrozného běhání – nejdřív dolů pro věci na převlečení, pak nahoru se převléct a zase dolů počkat v průjezdu, až zazvoní.

Ale co kluci? Na ně přece taky nemůžeme zapomenout. Kde by se převlékali oni? I když většina se ani nepřevléká a jen na sebe hodí nějaké ty kratásky. Ale to je pouze jeden z nejmenších problémů, kterým žáci ve školní části života „čelí“.

Dita Niesnerová, 9.C

Mějme oči otevřené

Když se zeptáte kteréhokoli bystřejšího žáka, co je to **ŠIKANA**, v čem spočívá a jaké má například následky, dočkáte se jistě správné a pohotové odpovědi. Tento problém mají dokonale „zmapovaný“ nejen učitelé a všichni pedagogičtí pracovníci, ale pochopitelně i děti, jichž se šikana bezprostředně týká.

Trochu nešťastný termín šikana pojmenovává cílené, promyšlené, opakující se fyzické nebo psychické týrání jedince. Jde o otevřený a nerovný boj slabšího jedince se silnějším protivníkem, který je většinou i v početní převaze. Byli bychom naivní se domnívat, že jsme se s tímto negativním jednáním vypořádali a netýká se nás to. Omyl! Je to běh na té nejdelsí trati, při němž se nedá nic ošidit. Jen člověk nevšimavý, špatně informovaný nebo prostě ten, kdo rád „mlží“, může vyřknout názor, že se to jeho žáků, třídy, školy netýká.

Šikana existovala už v antických školách, vojsku Alexandra Velikého, zažít ji mohli už naši pradědečkové a prababičky, vždycky se s ní bojovalo a bojovat bude. V poslední hodině rodinné výchovy žáci 7. B dospěli po zralé úvaze k názoru, že tím postiženým může být téměř každý, proto se to týká nás všech, a chodit kolem horké kaše a přivírat jedno či obě oči se nevyplácí a nesmí. Najdou se i takoví, kteří dokážou otevřeně vystoupit a zakročí proti agresorovi, zastanou se napadeného a řeknou: „Dost!“ Převládá však také názor, že i postižený se musí umět bránit, ozvat se a nezůstat tak na všechno sám. Svěřit se komukoli není žalování, udávání, ale adekvátní obrana proti agresorovi. Chce to odvalu nejen napadeného, ale především diváků, kteří jsou paradoxně často rádi, že zrovna oni dnes nejsou na řadě. Má-li být spravedlivý soudce, musí být po ruce nebojácní a pravdomluvní svědci. Škola nechce zavírat oči a ani to nikdy nedělala. Jen se musí konečně někde něco pohnout směrem vpřed...

PaedDr. Miroslav Jurek

JE ZA PĚT MINUT **12**

Mgr. Hana Knapčoková

nejvyšší čas dodržovat zákony

Tak přesně tohle je motto soutěže Paragraf 11/55, která již potřetí proběhla na naší škole. Tato soutěž nám připomíná, že zákony v naší společnosti lidem neublíží, nýbrž nás všechny chrání a pomáhají nám. Je nejvyšší čas začít tyto zákony dodržovat. Školní kolo proběhlo v kreslárně naší školy dne 2. 3. 2007. Soutěže se zúčastnili žáci 8. a 9. tříd, každou třídu zastupovalo pětičlenné družstvo ve vylosované barvě. Ve stejných barvách je přišli povzbuzovat i ostatní spolužáci.

Ačkoli se může zdát, že jde o téma nezábavné, opak je pravdou. Žáci si hravou formou ověřili své znalosti, vyjadřovali se k dění ve škole i ve městě, vymýšleli nové zákony a pravidla chování mezi lidmi. Vyzkoušeli si svoji zručnost, rychlost a týmovou spolupráci. Připomněli si zákon, který zakazuje prodej tabákových výrobků mladistvým. Do soutěže byli aktivně zapojeni nejen soutěžící, ale i všichni ostatní žáci. Fandili, povzbuzovali své spolužáky, tipovali správné výsledky, posuzovali jednotlivá vystoupení a zúčastnili se divácké soutěže. Průběh soutěže zpestřovali svými tanečními, sportovními a pěveckými vystoupeními šikovní žáci naší školy.

Soutěž se skládala z pěti kol. V prvním kole **Zákon** soutěžící prokázali svoje znalosti zákonů jakožto pravidel, které nám určují, co smíme a co nesmíme. Ve druhém kole **Jak bys to vyřešil** se žáci rozmyšleli nad řešením zajímavých problémů, s kterými se v životě běžně setkáváme. Dozvěděli jsme se tak, co si myslí například o používání tělesných trestů či o volném pohybu psů a mnoho dalšího. Postavit co nejvyšší školu se pokoušeli soutěžící v pátém kole nazvaném **Postav školu**. Prokázali tak svoji zručnost, rychlost a především týmovou spolupráci. Jako stavební materiál posloužily papíry, kelímky, plastelína, slámky a izolepa. A kdo zvítězil v tomto kole? Nejvyšší věž postavilo družstvo černých z 9.A.

Ve čtvrtém kole **Kdybych byl starostou města** se naši soutěžící na chvíli vžili do této náročné funkce a jejich úkolem bylo vymezit práva a povinnosti občanů v našem městě. Zjistili tak, že není vůbec jednoduché zajistit všem obyvatelům, aby se tu cítili dobře. A na závěr konečně přišlo nejvíce očekávané páté kolo s názvem **Porušíš zákon?** Zákon totiž zakazuje prodávat tabákové výrobky osobám mladším 18 let, ale je velmi těžké poznat, komu již 18 let bylo nebo ještě není. Soutěžící si

tedy zahráli na prodavače, jejichž těžkým úkolem je správně odhadnout věk kupujících a neporušit tak zákon. Tipování bylo velmi napínavé, neboť body za toto kolo často rozhodnou i o vítězi celé soutěže.

Tipovali však nejen samotní soutěžící, nýbrž také všichni diváci. Jediný, kdo správně odhadl věk všech figurantů, byl Ondra Mičík z 9.B a stal se zaslouženě vítězem divácké soutěže.

Porota ve složení **Mgr. Otto Ondráček** – ředitel školy, **Martin Grepl** – předseda Sdružení rodičů a **Mgr. Alena Lukášová** – pracovnice městského úřadu, odboru školství, kultury a cestovního ruchu, to měla velmi těžké, neboť všichni soutěžící prokázali výborné znalosti a skvělou přípravu. A jak to nakonec dopadlo?

1. MÍSTO	2. MÍSTO	3. MÍSTO
9.B - MODŘÍ	8.A - ČERVENÍ	9.A - ČERNÍ
Šárka Kučerová Hana Coufalová Jiří Trávníček Marek Homolka Jan Nečas	Jakub Rovenský Karolína Mičíková Petra Trávníčková Magda Pohanková Vít Prokop	Lukáš Jínek Antonín Jínek Jaroslav Vítek Jiří Janů Jan Vafek

Všem soutěžícím blahopřejeme! Za krásná vystoupení, která zpestřila soutěžní dopoledne, děkujeme Míše Bartoškové, Denise Kofroňové, Anetě Šmerhové, Tereze Laštovičkové, Anetě Šlechtové, Liboru Skryjovi, Zbyňkovi Fialovi a Evě Janů. Vítězné družstvo si svým výsledkem zajistilo účast v oblastním kole dne 19. 3. 2007 ve Žďáře nad Sázavou.

Oblastní kolo

19. března 2007 se vydala třída 9.B do Žďáru nad Sázavou, aby se zúčastnila oblastního kola soutěže Paragraf 11/55, kam se její družstvo ve složení Šárka Kučerová, Hana Coufalová, Jiří Trávníček, Marek Homolka a Jan Nečas po vítězství ve školním kole proboujalo.

Soutěž se uskutečnila v Domě dětí a mládeže ve Žďáře nad Sázavou. Když se celá třída s paní učitelkou Janíčkovou a Knapčokovou dostavila na místo, začala se vzduchem pomalu ale jistě šířit tréma. Soutěžící se přesunuli do šatny, kde si odložili svoje věci, a poté byli seznámeni s nástupem na pódium a pravidly soutěže. Mezitím se třída a paní učitelky posadily do obecnstva a čekaly na zahájení.

Soutěžící se nejdříve představili porotě a pak začala vlastní soutěž. Nejprve byly na pořadu zákony, ve kterých družstvo moc úspěšné nebylo. Poté přišlo na řadu stavění věže, které se naopak povedlo. Následovala prezentace zadaného tématu, jenž znělo: Měli by zpěváci a herci kouřit na veřejnosti?

Soutěžící měli minutu na to, aby co nejlépe obhájili svou otázku, a zdálo se, že to zvládli hravě. Porota ale byla trochu jiného názoru. Co se však dalo dělat, argumentovat porotě by nebylo příjemné, tak to museli soutěžící respektovat. Závěrečným úkolem bylo tipování věku figurantů – tedy správně odhadnout, komu již bylo osmnáct let. Nebylo to tentokrát vůbec jednoduché.

Naše družstvo se nakonec umístilo na pátém místě. Do dalšího kola jsme tedy nepostoupili, není však hlavní vyhrát, ale zúčastnit se. Pro nás byla výhra už jen to, že jsme postoupili do oblastního kola.

Chtěla bych za celé družstvo poděkovat paní učitelce Haně Knapčkové, která nás na tuhle soutěž připravila.

Šárka Kučerová, 9.B

ŽIVOTNÍ STYL

PROJEKT DEVATÝCH TRID

Žaneta Šímová, 9.C

Projektu ŽIVOTNÍ STYL jsme se zúčastnili, protože je naše škola pilotní školou ekologické výchovy. Projekty probíhaly po dobu tří týdnů. Prvně představila svoji prezentaci 9.C, další týden v úterý 9.B a zakončila to 9.A. Tato akce měla říci nám žákům například to, jak dokážeme spolu-

pracovat v rámci skupinek, abychom dobře seznámili své spolužáky s daným tématem. Odměnění budou všichni, co se zapojili, známkou do rodinné výchovy. Určitě by nás potěšila známka spíše do hlavních předmětů, jako je matematika, český jazyk nebo dějepis, ale aspoň jsme si vyzkoušeli projev před svými kamarády, což se nám bude hodit na střední škole.

Témata byla: kultura, divadlo a film, volný čas, názor veřejnosti a anketa, sport, oblečení, jídelníček. Ten jsme ocenili nejvíce, protože skupinka, co toto téma měla, pro nás vždy připravila nějakou pochoutku, ať už chléb s rybí pomazánkou či mrkvový salát. V anketě jsem zase často slychala informace a viděla grafy, kolik procent občanů kouří nebo sportuje. Sporty byly také zajímavé - od hokeje přes flórbal až k fotbalu. Kultura představila jak naše město, tak i cizí země.

No, byl to bohatý program. I když každý zprvu říkal, že to bude otrava, tak jsme si to nakonec báječně užili. Tímto bychom určitě měli poděkovat i učitelům, kteří s námi měli mnoho trpělivosti.

Vztahy v kolektivu (6. ročník)

Naši školu navštěvuje Ezop. Už podruhé za námi přišly dívky Kát'a a Pája, abychom s nimi strávili dvě vyučovací hodiny na téma komunikace v naší třídě.

První hodinu nás dívky posadily do kroužku jako minule a začali jsme si mezi sebou povídat tak, jak si mezi sebou běžně povídáme. Došli jsme k tomu, že se už teď v průběhu školního roku lépe známe, a tak si i více povídáme, než když nás navštívil Ezop poprvé. Potom jsme si povídali o dění v naší třídě, což nám trvalo až do konce hodiny.

O přestávce jsme napsali na kousek papíru vše možné, na co jsme se chtěli holek zeptat. A začala druhá hodina. Zabavili jsme se různými hrami. Hráli jsme tichou poštou a další skvělé hry. Ke konci hodiny byla chvíle, kdy se otevřela krabička s otázkami a dívky nám na ně odpovídaly.

Dvě báječné hodiny s Kát'ou a Pájou končí a my se již těšíme na další setkání s Ezopem!

Monika Novotná, 6. A

Výběr partnera (8. ročník)

V pondělí 26. února 2007 k nám na 4. a 5. vyučovací hodinu přišly letos podruhé Katka a Pavla z Ezopu. Tentokrát jsme se bavili o tom, jaký by měl být náš partner, a o vztahu mezi dívkou a chlapcem.

Jako obvykle jsme začali hrou. Tentokrát to byla hra na nemocná zvířátka. Byla trošku „nebezpečná“. Každý jsme dostali sirku, které jsme ulomili hlavičku, zbytek jsme si pak dali mezi zuby. Také jsme dostali papírek, na kterém bylo napsáno např. žirafa, angína, slon nebo neštovice, a my jsme měli říct: „Já jsem žirafa a mám angínu!“ Některé variace byly zajímavé. Zažili jsme při tom spoustu legrace. A pak už jsme si jen povídali, rozebírali příběhy a smáli se. Nakonec tohoto úžasného programu byla další hra na mimozemšťana. Dostali jsme zašifrovanou zprávu a luštili. Mimozemšťan mohl pouze kývat hlavou, nic jiného.

Jako vždy byla legrace. Někteří se těšili na odměnu, tedy na sladkost. Celé dvě hodiny jsme se náramně bavili a těšíme se na další návštěvu z Ezopu.

Marie Novotná, 8.C

SBĚR

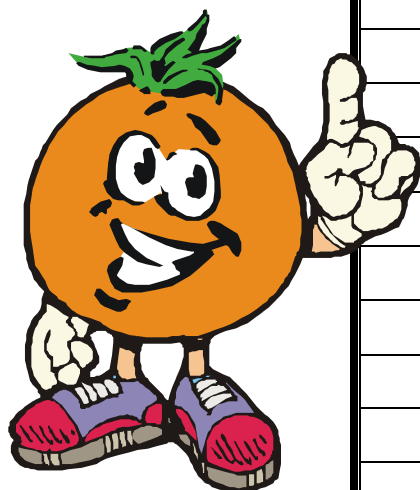
pomerančové kůry

Mgr. Pavlína Poláčková

ČTVRTÉ KOLO sběru sušené pomerančové kůry bylo oproti kolu předchozímu korunováno úspěchem. Dalo by se říct nečekaný, ohromující, parádní výsledek. Doneseno bylo pětikrát více než v kole třetím – celých **191,02 kg**, což je oproti 37 kg z měsíce listopadu opravdu úctyhodný výkon.

První stupeň jako celek nasušil **153,69 kg**, výsledky na **druhém stupni** jsou o poznání slabší – **24,90 kg**. Upřímný dík patří všem, kteří se zapojili, ale některé třídy se sluší přece jenom vyzvednout.

Třináct tříd druhého stupně hravě přeskočila **2.B** s neuvěřitelným množstvím **26,4 kg** i **5.B** s **26,32 kg**, takže patří bezkonkurenčně k nejlepším na celé škole. I přes slabý výkon druhého stupně nelze přehlédnout třídu **6.B**, jejíž množství **10,35 kg** tvoří skoro celou polovinu nasbíranou právě na druhém stupni. Do čtvrtého kola se po předchozí odmlce zapojil i pedagogický sbor – sborovna přispěla 2,695 kg.

TŘÍDA	MNOŽSTVÍ	TŘÍDA	MNOŽSTVÍ
1.A	3,75 kg	6.A	1,25 kg
1.B	14,25 kg	6.B	10,35 kg
2.A	6,45 kg	6.C	0
2.B	26,40 kg	7.A	2,20 kg
3.A	5,90 kg	7.B	0
3.B	13,55 kg	7.C	1,90 kg
4.A	9,57 kg	7.D	3,85 kg
4.B	14,75 kg	8.A	0,35 kg
5.A	24,75 kg	8.B	0,60 kg
5.B	26,32 kg	8.C	1,20 kg
5.C	8,00 kg	9.A	1,40 kg
		9.B	0,20 kg
		9.C	1,60 kg
1. stupeň celkem 153,69 kg		2. stupeň celkem 24,90 kg	
sborovna	2,69 kg	ředitelna	10,73 kg
ŠKOLA CELKEM 191,02 KG			

Do všech tří předešlých kol se zapojilo i vedení školy a ani tentokrát nezůstalo pozadu. Množství, které se podařilo této pětičlenné skupince (ředitelna, paní sekretářka a paní učitelka Košíková z družiny) nasušit, není zanedbatelné – 10,730 kg, za což i jim patří poděkování. Mohli by zcela dobře posloužit jako vzor těm třídám, na jejichž kontě se objevila nula.

Poděkování patří i Jirkovi Trávníčkovi z 9.B, který po všechna čtyři sbírková kola ochotně pomáhal s dopravou těžkých pytlů na poštu, aby se kůra dostala na další zpracování.

Vzhledem k tomu, že se nám tímto úspěšným kolem značně navýší peněžní konto, tak se už v příštím čísle Puclíku dozvíte, jak bude s penězi naloženo, ba co víc, budete mít možnost sami spolurozhodovat o jejich investování.

Do dalšího kola v pořadí již pátého, které bude zakončeno výběrem **v týdnu od 21. května do 25. května** přeji všem třídám, sborovně i ředitelně neutuchající elán a ještě jednou všem, kteří přispěli, děkuji.

P.S.: Ti, kteří mají zájem, mohou sušit i kůru citrónovou.

Turnaj v basketu

Když jsme se dozvěděli o tom, že jedeme do Bystřice hrát basketball, měli jsme strach, že nevyhrajeme ani jeden zápas. Ráno 14. března 2007 jsme se sešli na autobusovém nádraží ve složení Miloš Holeček, Jirka Švanda, Vojta Svoboda, Zdeněk Starý, Ondřej Adam, Lukáš Müller, Miloš Jínek, Filip Šimek a pan učitel Dušan Matejka. Jakmile jsme přijeli do bystřické haly, šli jsme se převléknout do dresu. Pak jsme měli asi třicet minut na rozcvičení. Po rozcvičení nám to začalo.

První zápas jsme po poločase prohrávali 4:0, ale ve druhé polovině jsme to srovnali a nakonec s velkým štěstím vyhráli 8:7. Druhý a třetí zápas jsme už hráli v klidu, ve třetím zápase jsme rozdrtili soupeře 21:2. Když skončil třetí a zároveň poslední zápas, byli jsme rádi, že jsme to vyhráli a postoupili do turnaje ve Žďáře nad Sázavou, na který musíme ještě hodně trénovat, abychom uspěli.

Děkujeme panu učiteli Matejkovi za podporu našeho sebevědomí. Moc děkujeme!!!

Miloš Holeček, Vojta Svoboda, Jirka Švanda, 7.B

VYZVÍDALI JSME...

...tentokrát u paní učitelky Kovačičové

1. Jak dlouho pracujete na této škole?

Můj první školní rok byl 1992 – 1993. Takže poměrně dlouhá doba.

2. Co se vám na naší škole nelíbí?

Budova naší školy patří mezi historické památky

města, je ovšem omezena prostorem. Komu by se nelíbily větší třídy, více učeben a kabinetů pro jednotlivé předměty a hlavně více místa pro sportování - větší plocha tělocvičny nebo dvě tělocvičny, venkovní hřiště, posilovny...

3. Co byste zde chtěla změnit?

Domnívám se, že pokud by se změnil především přístup některých žáků ke vzdělání jako celku, dalo by se toho změnit a hlavně dělat daleko více. A také by to obě strany o hodně více bavilo.

4. Co vás rozpláče a co naopak rozesměje?

Přístup některých lidí (žáků) k nějakému problému by člověka mnohdy rozplakal

(mne poslední dobou spíše bezradnost). Ovšem některé dovětky mojí dcery, která pomalu přichází do puberty, mě střídavě přivádějí k širokému úsměvu, a někdy naopak k bezradnému šilenství. S otázkami a odpověďmi některých žáků je to podobné.

5. Jaký je váš nejhorší zážitek z hodiny?

Na nejhorší si teď nemohu vzpomenout. Ale kuriózní se mi stal nedávno. Jeden žák ožužlával víčko od propisky tak usilovně, že ho spolkl a začal chroptět a dusit se. „Přežil“ a tužky okusuje i nadále. Někteří lidé jsou prostě nenapravitelní a nepoučitelní!

6. Sportujete ráda? Jaký sport vás baví nejvíc?

Ano, „hýbání se“ mě baví. Poslední dobou už není tolik času a hlavně tělesná schránka postupně chátrá, bývalo to lepší. Ale jelikož do důchodu je daleko, snažím se fyzickou nějak udržet. Baví mě běh na lyžích, sjezdovky, horské kolo a poslední dobou upřednostňuji kolečkové brusle. Od jisté doby ovšem používám chrániče na rukou.

7. Baví vás povolání učitelky, nebo byste ho vyměnila? Pokud byste měnila, jaké povolání by vás bavilo?

Jistě je spousta zajímavých povolání, ale nestěžuji si!

8. Co vás dokáže vytočit?

Bezohlední, sobečtí a arogantní lidé. A také ti, kteří chtějí být za každou cenu zajímaví a vymýšlejí si senzační historky, které se nezakládají na pravdě. Bohužel, žijeme na malém městě a toto je pravděpodobně místní koníček.

9. Jaké roční období máte nejraději? Proč?

V mládí jsem upřednostňovala zimu. Teď mám nejraději léto. Vždy se těším, až si

budu moci prohřát své artrotické klouby a nabít se sluníčkem. Ale ani barevný podzim a jaro, kdy se vše začíná zelenat a kvést, nelze opomenout. Nemám ráda počasí ponuré, šedivé, vlhké a deštivé – prostě depresivní, ať je kdykoli.

10. Jaký je váš životní sen? Splnil se vám již?

Nemám žádné životní sny. Přeji si jen fungující a zdravou rodinu a to, aby se lidé snažili k sobě chovat laskavě a slušně. A každý den chci prožít kvalitně a naplno s čistým štítem. Hlavně nic podstatného neodkládat na později. To později už nemusí vyjít.

11. Jak jste prožila jarní prázdniny?

Prožila jsem velmi náročné období. O prázdninách jsem si chtěla se svými nejbližšími pořádně „odfrknout“ a načerpat energii, vyrazit někam pryč, ven, do přírody... Vše ale bylo jinak – dva dny jsme vypracovávali školní vzdělávací plán a dcera dostala laryngitidu, teploty, dusivý kašel, takže jsme nevyrůstali nos z baráku. Snad někdy příště!

Rozhovor připravily Eliška Kuběnová, 9.C a Kateřina Houserová, 7.C

Chválíme, chválíme a ještě jednou chválíme!!! Naše schránka doslova přetékala správnými odpověďmi na minulou otázku. Na obrázku byla opravdu paní učitelka Kozárová. Přišlo celkem **32 správných odpovědí**, což je zatím rekord.

Štěstí se usmálo na tuto trojici vylosovaných, která dostane od redakce malou odměnu:

Eliška Kučerová, 9. B

Barbora Dutková, 7. C

Ivana Korbičková, 7. B

Chceme vás trošku povzbudit do dalších kol, a tak nová soutěž bude opět hádání člena našeho pedagogického sboru. Kdo sedí na místě rozhodčího při vybíjení? Pokud si myslíte, že znáte správnou odpověď, napište ji na lístek, připište své jméno a třídu a vložte ho do naší schránky u kabinetu výpočetní techniky. Své odpovědi můžete zaslat také e-mailem na adresu: **puclik@nmnm.cz**

Termín odevzdání odpovědí je **do 20. dubna 2007.**

NÁVŠTĚVA

HORÁCKÉ GALERIE

Barbora Dutková, 7.C

Ve čtvrtek 1. března 2007 jsme se vydali do Horácké galerie v Novém Městě na Moravě. Myslím, že skoro všichni jsme měli radost, že se alespoň na chvíli ulijeme ze školy. Po příchodu do galerie, jsme si odložili věci. Jelikož jsme přišli na výstavu Jiřího Trnky, shlédli jsme spoustu jeho ilustrací. Potom jsme se přesunuli do podkroví, kde byla spousta jeho postaviček, které animoval.

Když jsme si vše prohlédli, rozdělili jsme se na 3 skupinky. Každá skupinka šla na jedno stanoviště. My šli k takové dřevěné postavičce, s kterou jsme měli nafotit menší animaci. Řeknu vám, že to nebylo nic jednoduchého. Po čtvrthodince jsme došli k 2. stanovišti, kde jsme se pohodlně usadili před plátno a zhlédli film Ruka. Byl to velice vážný film od Jiřího Trnky. Na posledním stanovišti jsme si na kousky papíru nakreslili takový minifilmček. Když všechny skupiny dokončily svoji práci, sedli jsme si k plátnu a pozorovali animace, které jednotlivé skupiny nafotily. Byla to celkem legrace, když jste se dívali, jak se ten panáček kroutil a dělal různé věci, například naši nepovedenou holubičku.

Ve velice dobré náladě jsme si pobrali svoje věci, rozloučili se a tradá zase do školy. Byly to velice zajímavé dvě hodiny. Na tuto exkurzi se vydali i žáci ostatních tříd.

BOWLING

KATKA HOUSEROVÁ, 7.C

TŘÍDNÍ TURNAJ 7.C

V sobotu dopoledne 24. března 2007 vyrazilo 11 lidiček ze 7.C na třídní turnaj v bowlingu. Vůdčí osobou této akce a zároveň tou, která nám nachystala bezvadný dvouhodinový program, nebyl nikdo jiný než naše paní třídní učitelka Hnízdilová.

Turnaj probíhal tak, že kluci a holky hráli proti sobě. O zábavu bylo postaráno. Mezi námi bylo pár úplných začátečníků, ale nebylo to vůbec znát. Všichni se snažili shodit co nejvíce kuželek. A bylo se na co dívat. Kluci byli oslabeni o jednoho hráče, to jim však nezabránilo nás porazit. Body každému z nás postupně naskákaly na konto a dopadlo to následovně:

Na 1. místě z družstva kluků se s celkovým počtem 395 bodů umístil Kuba Janíček, no a z našeho družstva byla ta nejlepší paní učitelka s počtem 379 bodů. V těsném závěsu za ní pak Julie Bartoňová s 314 body. Kluci dohromady nasbírali 1440 bodů a to je důkaz toho, že byli zkrátka lepší než my holky.

Všichni jsme strávili úžasné sobotní dopoledne plné legrace v dobré partě. Doufám, že se to co nejdříve zopakuje!!!

Anketa

tentokrát vědomostní...

Tentokrát jsme trošku netradičně testovali vaše znalosti, paměť a důvtip. Občas jsme mezi otázky zařadili i nějaký ten chytáček – a někoho jsme opravdu nachytali. Posuďte sami.

- 1. otázka:** Ve kterém roce byla vydána Zlatá bula sicilská?
- 2. otázka:** Kdy byl upálen mistr Jan Hus?
- 3. otázka:** 7+5 je 13 nebo jsou 13?
- 4. otázka:** Součet vnitřních úhlů v trojúhelníku je?
- 5. otázka:** Jaká je poslední planeta sluneční soustavy?
- 6. otázka:** Co je triedr?
- 7. otázka:** Kdo má svátek 30. února?
- 8. otázka:** Kdo byl 1. československý prezident?
- 9. otázka:** Kolik měsíců v roce má 28 dní?

1212
6. července 1415
je 12
180°
Neptun
dalekohled
takový den není
T. G. Masaryk
všech dvanáct

Jana Stará, 8.C

1. Něco kolem roku 1200.
2. 6. 7., ale rok nevím.
3. Je 13.
4. 180°
5. Pluto.
6. Nevím.
7. To datum neexistuje.
8. Tomáš Garrigue Masaryk.
9. Únor.

Tomáš Kadlec, 6.C

1. Tip tak 1478.
2. 1415.
3. Je 13.
4. 180°
5. Neptun.
6. Nevím.

7. Vojta.

8. Tomáš Garrigue Masaryk.
9. Jeden a to je únor.

Kateřina Humlíčková, 9.C

1. Roku 1212.
2. 6. července 1415.
3. Je 13.
4. 180°
5. Neptun.
6. Kellerův dalekohled.
7. Takové datum není.
8. Tomáš Garrigue Masaryk.
9. Všech 12.

Kateřina Hlaváčková, 8.C

1. Nevím.
2. 1415.
3. Je 13.
4. 180°

5. Neptun.

6. Nevím.
7. Nevím.
8. Tomáš Garrigue Masaryk.
9. Jeden.

Kateřina Nováková, 6.C

1. Nevím.
2. Nevím.
3. Je 13.
4. 180°
5. Nevím.
6. Nevím.
7. Pavel.
8. Tomáš Garrigue Masaryk.
9. Únor.

Lukáš Slaviček, 9.C

1. 1212.
2. 1415.

3. Nevím.
4. 180°
5. Neptun.
6. Něco na měření.
7. Nikdo.
8. Tomáš Garrigue Masaryk.
9. Jeden – únor.

Pan učitel Dušan Matejka

1. 1520.
2. Nevím.
3. je to 12.
4. 180°
5. Podle nového Neptun, podle starého Pluto.
6. Dalekohled.

7. Nikdo.
8. Tomáš Garrigue Masaryk.
9. Všechny.

Anketu připravily

Jana Ambrožová, 9.C
Eliška Kuběňová, 9.C

LYŽÁK

Petra Srnská

Po čase jsme opět požádali bývalou členku našeho redakčního týmu Petru Srnskou, která je v současné době studentkou Střední odborné školy ochrany osob a majetku v Brně, aby se s námi podělila o další zážitky ze života středoškoláků. Takže dnes pojedeme společně lyžovat...

Super, už jenom týden. Ještě dokoupit na poslední chvíli (jak je u nás zvykem) všechny potřebné věci a může se vyrazit. Kam vlastně? Na lyžařský výcvik. Prostě a jednoduše lyžák SOŠ OOM třídy 1.A. Jen doufáme, že tam bude nějaký sníh.

Sobota, 6 hodin ráno. Nechce se mi vstávat, ale budík neúprosně zvoní dál. O chvíli později jsme už na cestě do Brna. U školy už postávalo několik spolužáků, se kterými se vesele pozdravím poplácáním po zádech. Všichni tam čekali se svými rodiči a se svými zavazadly. No, zavazadly? Bágly narvané, jako kdybychom tam měli jet na měsíc. Znáte to, každý máme starostlivé maminky. Po chvíli dorazil i pan profesor Grmela, který s námi absolvoval asi tříhodinovou cestu autobusem.

Cedule Horní Bečva napovídá, že už jsme skoro u cíle. Ještě pár odboček a kousek cesty. Táááák, autobus zastavil. A opět vidím ten hrůzostrašný kopec k chatě Mečová, kde byla naše konečná. Tak na tohle jsem se po zkušenostech z letního seznamovacího tábora těšila nejvíce. A to jsem věděla, že ten kopec za tento týden rozhodně nejdu naposledy. Se všemi těmi batohy, cestovními taškami, lyžáky a lyžemi jsme se táhli do třičtvrtě kilometru dlouhého prudkého kopce asi půl hodiny. Někteří, co ho šlapali poprvé, to trvalo i dýl. Jediná radost, že tu byl sníh. Sice málo, ale byl.

Nahoře nás po úctyhodném výkonu čekal oběd a rozdělení pokojů. Ani jsme si nestihli vybalit a už jsme se tak trochu s nechutí valili do dalšího kopce s běžkami na ramenou na chatu Martiňák. Ta je od chaty Mečová vzdálena asi 2 kilometry pořád do kopce. Takže těch kopců už jsme měli po prvním dnu plné zuby. Odtud se 30-ti členná banda snažila předstírat, že umí výborně běžkovat. Po dvou kilometrech jsme to otočili a vydali se zpátky na chatu.

Příští 3 dny už byly o něco veselejší. Chodili jsme na sjezdovku U Sachovy studánky. Sice jsme museli jít zase 2 kilometry pěšky dolů do města, asi 10 minut jet autobusem a potom ještě vyšlapat ke svahu, ale za tu legraci to stálo. Lyže jsme měli v úschovně přímo u sjezdovky, jenom lyžáky jsme si museli donést až tam. Na sjezdovce jsme trávili vždy celý den od rána až do odpoledne. Hrozně jsme se nasmáli při našich „držkopádech“ a při různých ptákovinách, které jsme vymýšleli.

Na několik večerů nám páni profesori připravili přednášky například o mazání lyží, výběru oblečení a obuvi apod. Jinak jsme si večerní program vymýšleli sami. Různé hry a plnění zábavných úkolů. A také mimo jiné tresty. Ve 22 hodin jsme měli večerku. Ten, kdo neležel v tuto dobu v posteli v pyžamu, dostal trest. Já jsem byla většinou přistižená jako první z dalších obětí, protože jsme měli pokoj na mušce jako první, když profesori začali obchůzku. Kvůli plnění našich tres-

tů se někdo do postele dostal třeba taky až kolem jedenácté hodiny. A jenom jeden jediný večer profesori nikoho po večerce nenachytali, to jsme jim chtěli udělat radost.

Další dny už nás čekalo jenom běžkování a chození do bazénu. Ovšem dozvěděli jsme se nemilou zprávu. Na běžkách pojedeme na celodenní výlet na Pustevny, což je asi 15 kilometrů tam a 15 kilometrů zpátky. Nikdo z nás z toho nebyl moc nadšený a mnozí přemýšleli, jak se z toho ulít. Nicméně stejně jsme se tomu nevyhnuli a ve čtvrtek ráno se vydali na cestu. Bylo to příšerné, fakt nekecám. Na to, že běžky jsem neměla ráda, tak teď je nenávidím! Ani nevím jak jsme tam jeli dlouho, ale po příjezdu jsme se sesunuli v restauraci do židlí a objednávali nejrůznější jídla. Však jsme se museli pořádně posilnit zase na cestu zpátky. A ta byla! Celou cestu zpátky lilo jako z konve. Bylo to pěkně nepříjemné. Na chatě jsme ždímalí bundy a kalhoty a upalovali do teplé sprchy. To byl nářez.

Jsme docela rádi, že už jedeme domů. Byla to pořádná sranda, byla to pořádná makačka, ale všichni jsme to přežili bez vážnějších zranění. Řekla bych, že jsme se jako třída víc sjednotili a že je z nás dobrý kolektiv. Joo, prostě jsme piráti beskydských svahů a stop.

Jsme docela rádi, že už jedeme domů. Byla to pořádná sranda, byla to pořádná makačka, ale všichni jsme to přežili bez vážnějších zranění. Řekla bych, že jsme se jako třída víc sjednotili a že je z nás dobrý kolektiv. Joo, prostě jsme piráti beskydských svahů a stop.

Matematický klokan

16. března 2007 proběhla na naší škole již tradiční soutěž Matematický klokan. Soutěžilo se ve čtyřech kategoriích. Kategorie Cvrček je určena pro žáky druhých a třetích tříd, čtvrté a páté ročníky soutěžily v kategorii Klokánek. Pro žáky šestých a sedmých ročníků byla připravena kategorie Benjamín a pro nejstarší žáky kategorie Kadet.

Soutěžní otázky jsou rozděleny do skupin a podle obtížnosti obodovány. U každého úkolu je několik možností a vždy jen jedna je správná. Žáci musí prokázat nejen dobré matematické znalosti, ale i logické uvažování, kombinační schopnosti a také prostorovou představivost. Soutěž poskytuje žákům výbornou možnost porovnat si své znalosti a dovednosti v konkurenci žáků své třídy, školy i se žáky jiných škol. Je také dobrou přípravou pro různé testy ověřující studijní předpoklady.

KATEGORIE CVRČEK			KATEGORIE KLOKÁNEK		
1. Ondřej Ševčík	2.B	50 bodů	1. Jana Knapčoková	4.A	109 bodů
2. Lída Švandová	3.A	49 bodů	2. Monika Kučerová	5.A	92 bodů
Aneta Dufková	3.A	49 bodů	3. Anna Pohanková	5.B	90 bodů

KATEGORIE BENJAMÍN			KATEGORIE KADET		
1. Tomáš Novotný	7.C	80 bodů	1. Adéla Šujanová	8.C	86 bodů
Adam Zavřel	7.C	80 bodů	2. Eliška Kuběnová	9.C	85 bodů
3. Vojtěch Večeřa	7.C	79 bodů	3. Hana Knapčoková	9.C	81 bodů

Mgr. Eva Ficová

Zeměpisná olympiáda

Ve středu 28. února 2007 se na naší škole uskutečnilo školní kolo zeměpisné olympiády pro žáky 6.-9. ročníku. Olympiády se zúčastnilo celkem 59 soutěžících, kteří řešili úlohy v první části s pomocí atlasu, ve druhé části bez atlasu. Výsledky jednotlivých kategorií:

6. ROČNÍK		7. ROČNÍK		8. A 9. ROČNÍK	
1. Michal Trödler	6.C	1. Adam Zavřel	7.C	1. Martin Šústek	8.C
2. Klára Rosecká	6.C	2. Patrik Lhoták	7.C	2. Michal Skryja	8.C
3. Kateřina Nováková	6.C	3. Vojtěch Večeřa	7.C	3. Vojtěch Michal	8.C

Všem úspěšným řešitelům blahopřejeme!

Mgr. Pavel Hnízdil

Jak se žilo loni ve Slavkovicích

Ahoj kamarádi!

jak jsme slíbili, hlásíme se znovu. Polovina letošního školního roku je již za námi, ale my bychom se přesto ještě chtěli vrátit alespoň ve vzpomínkách a ve zkratce k minulému školnímu roku.

Kromě běžných školních povinností jsme plnili úkoly **Moudré sovy**. Mohli jsme získat během celého roku celkem 10 soviček a nejlepší z nás byli na konci roku odměněni. Úkoly byly zadávány na každý měsíc a bylo na každém, jestli se zúčastní. A jaké to byly úkoly? Třeba složit básničku se zadanými slovy, zazpívat nebo zahrát písničku, namalovat postavu z Večerníčku, prokázat svoji šikovnost, překonat strach a mnoho dalších.

Protože rádi vyjíždíme za hranice naší obce za kulturou, byli jsme na **divadelních a filmových představeních** ve Žďáru a v Novém Městě. Viděli jsme divadelní představení Kocour v botách, Šípková Růženka, Jak naučil kašpárek čerty zpívat a zhlédli jsme film Rychlý Stripes a Jak se krotí krokodýli. Zajímavá a moc poučná pro nás byla **beseda** o popáleninách. Paní Jana, která si v mládí svou neopatrností způsobila rozsáhlé popáleniny, nás varovala vlastním případem před možnostmi tohoto úrazu. Krásnou **zimou** jsme si užívali venku na sněhu, absolvovali lyžařský výcvik a ten završili lyžařskými závody. Kluci reprezentovali naši školu v hokeji – drželi se statečně, přesto kluci z Radňovic vyhráli! Není divu, vždyť mají pátáky. Nesmíme zapomenout ani na Čertovské nadělování s hledáním cesty k pokladu na naší tajemné půdě a na vánoční besídku s nadílkou. Jako masky jsme se mohli vyřádit na karnevalu v kulturním domě.

Teplé **jarní** sluníčko uvítalo u ohně na zahradě čarodějnice a čaroděje. Kdo je spatřil, musel se opravdu bát. Opět naši hoši, tentokrát coby fotbalisti, bojovali v malé kopané s ostatními vesnickými školami. Byli na šestém místě. 7. května na Den matek naše maminky, babičky, tety a pozvaní hosté usedli do sálu kulturního domu. Čekala je velká **školní akademie**. Proměnili jsme se v herce, zpěváky, hudebníky. Téma besídky znělo „Jak si hrajeme“ - a tak se hrálo na pohádky. Objevil se král, císař, princezna, komorná, krejčí, kuchař, myslivec, trpaslíci, Sněhurka... Pak zas předvedla družina, jak si hrají děti dnes. Dalo nám práci, než jsme program nacvičili, ale ta námaha stála za velký potlesk v sále a možná i slzičky dojetí.

Vždycky se těšíme na poslední měsíc – **červen**, ale i ten utekl moc rychle. Asi tím, že jsme zvládli navštívit bývalého spolužáka ve Žďáru, školní výlet na Šiklův mlýn, zkoušky cyklistů, upravení hrobu bývalého pana učitele v Jámách, sběr papíru (60 kg na žáka), ukázkou výcviku kynologů, Dětský den, spaní ve škole, pasování absolventů naší školy...

I když si užíváme, snažíme se **nemyslet jen na sebe**. Povídali jsme si o kamarádech, kteří nemají takové štěstí na bezstarostný život jako my a přispěli jsme každý podle svých možností do sbírky. Její výtěžek jsme poslali do Ústavu sociální péče v Křižanově. Dokázali jsme dát dohromady částku 1 220,- Kč.

Je nám trochu líto, že naši nejstarší kamarádi už chodí k vám do školy, někdy je nám po nich i smutno. Však jsme s nimi zažili spoustu pěkných věcí a legrace a rádi je u nás vidíme. Tak, chvilku jsme s vámi zavzpomínali, co se dělo v loňském roce. Vidíte, jak si tu školu užíváme? Těšte se, v příštím čísle se dozvíte, co se u nás děje letos. Zatím se mějte krásně.

Kamarádi ze Slavkovic

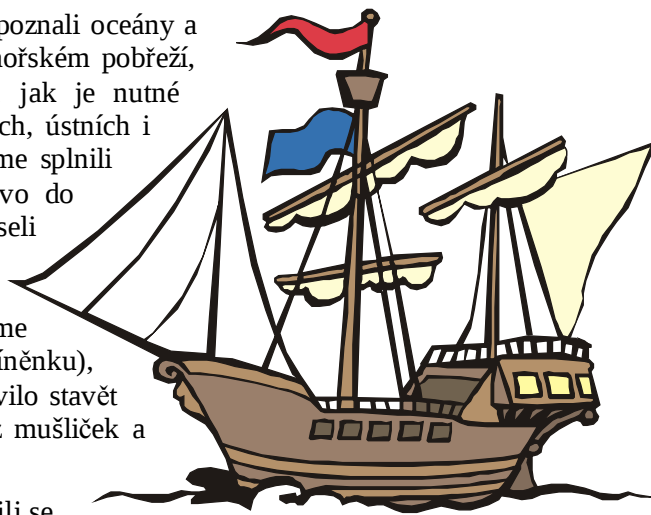
Školní družina Slavkovic

Vítejte v naší malé školní družině. Nabízíme vám pobyt v útulném prostředí bývalého bytu, takže si můžete vybrat, jestli si chcete povídat, číst si a hrát v místnosti s kobercem, nebo kreslit si a tvořit u stolů v místnosti druhé. A pokud jste příznivci stavebnice Lego, vstupte do další místnosti – učebny Lego, která je především královstvím pánů kluků. Abychom vám představili naši činnost pěkně od začátku, začneme v září a provedeme vás celým loňským školním rokem.

V **září** jsme přivítali mezi sebe nové kamarády, protože my starší už jsme parta a musíme je tady všechno naučit: kde co máme, jak vedeme kroniku, jaké provádíme služby, prostě pravidla, která dodržujeme, aby nám tu všem bylo dobře. Hráli jsme spoustu her na seznamování a hlavně stále chodili ven, protože za naší školou je lesík, hřiště máme na návsi, a když chceme do přírody, stačí vyjít kousek po kterékoliv cestě z obce.

Říjen byl napínavý, zahájili jsme celoroční hru nazvanou Tajná šifra mistra Teodora. Mistr Teodor byl vážný učený muž, který žil kdysi na opuštěném hradě. Měl velké bohatství, protože pomáhal lidem a oni se mu odměňovali. Byl vzdělaný v jazyce, matematice, přírodních vědách i zpěvu, tanci a sportu. Cílem hry bylo přiblížit se mistru Teodorovi, snažit se být jako on a plnit lehké i těžké úkoly.

Téma na **říjen** znělo: moře. Během čtyř týdnů jsme poznali oceány a moře na zemi, povídali si o podmořském světě a mořském pobřeží, také jsme zavítali mezi námořníky a potvrdili si, jak je nutné opatrovat čistotu moří a oceánů. Za plnění písemných, ústních i pohybových úkolů jsme získávali body, a pokud jsme splnili daný limit, dostali jsme od mistra Teodora 1. slovo do skládačky. Víte, jaké námořnické dovednosti jsme museli zvládnout? Houpaní na laně, přeskakování překážek, házení a chytání ryb, přecházení po prkně ve výšce, poznávání koření podle vůně a taky jsme zkoušeli, kolik se nás dokáže vejít na malinký člun (žíněnku), abychom se všichni zachránili. Kluky zase hodně bavilo stavět obrovské lodě z Lega a děvčata vyráběla obrázky z mušlíček a písku.

V **listopadu** jsme se z moří přesunuli na souš a zaměřili se na lesy. Nejdříve jsme zavítali do lesů v pravěku, pak do deštných pralesů a nejdéle jsme pobýli u nás v našich lesích a poznávali stromy, rostlinky i zvířata. Při zkoumání nás nejvíc zaujalo dělení na lesní patra a hledání živočichů, kteří se v nich vyskytují. Zajímavá byla přehlídka tanců obyvatel deštného pralesa za doprovodu primitivních hudebních nástrojů. Ale hlavní akcí měsíce listopadu byla již tradiční Slavnost zamykání lesa. Loučíme se při ní s naším oblíbeným místem a slibujeme, že se na jaře zase vrátíme. Program připravili jako vždy nejstarší žáci. Trochu nás zaskočil sníh, který přišel dříve, ale na dobré náladě nám to neubralo. A další slovíčko přibývá do zásobníku (každý totiž máme vyvěšenou svoji kapsičku se jménem, v ní kartu a na ni vlepujeme získaná slova).

Prosinec je tu a s ním těšení na Vánoce. Pustili jsme se do výroby adventního kalendáře. Abychom si čekání zpříjemnili, dělali jsme si každodenní posezení u zapálené svíčky a povídali si a četli – o barborskách, Mikulášovi, Luckách, o vánočních zvycích u nás i jinde ve světě. Při tom vyrábíme ozdobné svíčky, pečeme perníky, tvoříme dárečky domů, kamarádům... Jako každý rok jsme se hráli vánoční tumaj ve vybíjené. A úplně nejoblíbenější je naše nadílka, kdy si slavnostně předáváme mezi sebou dárky a přejeme si krásné a spokojené Vánoce.

V **lednu** nám počasí ani nedalo jinou možnost, než mít téma měsíce s názvem Paní Zima. Nejen že jsme co nejvíce času trávili venku při bobování či stavění ze sněhu, ale i úkoly a otázky od mistra Teodora se týkaly zimy: pozoruj ptáky na krmítku, poznej stopy v lese, jak se přikrmuje lesní zvěř, jak se správně oblékáme, otužujeme... Při té příležitosti jsme si zasoutěžili, kdo na sebe navleče nejvíce součástí oblečení. Ale zima nejsou jen radovánky venku. Co děláme, když se nám ven nechce? Čteme knížky? Umíme nějaké ruční práce? Tak to jsme se přesvědčili při soutěžích o pohádkových postavách, o nejvyšší věž z kostek, o nejrychleji složený obrázek z puzzlí, o nejdelší uháčkovaný řetízek, o nejhezčí obrázek zimní krajiny. Byli jsme šikovní, slovo do mozaiky získali úplně všichni.

S **únorem** přišlo téma Lidové tradice. A tak jsme probrali celý rok od Tří králů, přes masopust, Velikonoce, májky, dožínky až po Mikuláše a Vánoce. Nejvíce jsme se v dalších týdnech zaměřili na masopust – pátrali jsme po jeho původu, zjišťovali, jak se určuje období masopustu, jaké zvyky se dodržují, jaké se k masopustu váží symboly. A abychom si masopustní veselí užili na vlastní kůži, mistr Teodor vyhlásil Veselý masopustní týden, na který jsme se museli dobře připravit. Vytvořili jsme velký plakát s programem: pondělí – zelený den, úterý – netradiční pokrývka hlavy, středa – oblečení naruby, čtvrtek – oblíbený plyšák, pátek – pyžamový karneval. V pondělí jsme přišli opravdu všichni zelení od hlavy až k patě, pili jsme si k tomu zelený čaj a jedli zelená jablka. Netradiční pokrývky hlavy byly úchvatné – od baretů pošíitých sladkostmi či plyšovými hračkami až po cedníky s umělohmotným kohoutem a pentlemi. Den naruby zahájil pozdrav „ýrbod ned“

a všechny činnosti jsme prováděli pozpátku. Čtvrteční přehlídka plyšáků byla zakončena scénkami, které jsme si ve skupinkách se svými hračkami nacvičili. A pyžamový karneval se také povedl. Chůzí při hudbě na lavičkách jsme dělali módní přehlídku našich modelů. Vyhrála dědečková noční košile i s čepečkem.

K **březnu** patří knížky, tak mistr Teodor také vyhlásil knížkové téma. Nejdříve jsme poznávali různé podoby knížek – leporela, brožované, vázané, další týden jsme se dozvídali, co je to poezie, pohádka, román, pověst; pak přišli na řadu spisovatelé a na závěr měsíce proběhla Knížková olympiáda o knihách a jejich autorech, o hlavních postavách a dějových zápletkách.

V **dubnu** jsme se zaměřili na Velikonoce, oslavu Dne Země a pálení čarodějnic. Zjišťovali jsme si názvy nedělí před Velikonocemi a také původ názvů jednotlivých dnů v pašijovém týdnu před Velikonocemi. Samozřejmě jsme při tom zdobili kraslice a vyráběli různé velikonoční dekorace. 22. dubna jsme sami vymýšleli, jaké „dárky“ můžeme dát Zemi k svátku – například úklid v okolí školy nebo výrobu papírových kontejnerů na třídění odpadu ve školní družině a také jsme se to ve skupinkách snažili co nejdříve splnit. Konec měsíce se nesl v duchu tradice pálení čarodějnic, takže jsme vymýšleli různá čarodějná zaklínadla a tvořili „báby“ z látek.

V **květnu** jsme čekali, co si na nás mistr Teodor vymyslí, v čem se budeme zdokonalovat tentokrát? Téma: Naše zuby. Víte, že to nakonec bylo hodně zajímavé? Poslouchali jsme CD Alpské slané pohádky, protože se v nich povídá o soli a fluoru, a naučili jsme se spoustu písniček o zubech. Dozvěděli jsme se názvy jednotlivých zubů i z čeho se zub skládá. Na závěr jsme svoje poznatky mohli předvést při vyplňování pracovních listů. Všichni jsme získali diplomy. Někteří z nás se zapojili i do soutěže na Internetu a obdrželi poštou drobné výhry. A hlavní výsledek? Zjistili jsme, proč je péče o zuby tak důležitá. Už máme 9 slov do šifry, zbývá poslední...

Červen! Vítáme poslední měsíc školy oslavou Dne dětí. Udělali jsme si veselý soutěžní odpoledne na hřišti a pomalovali křídami všechny chodníky v okolí školy. Poslední úkol mistra Teodora nebyl vůbec jednoduchý – museli jsme nakreslit veliký obraz, kde každý výjev bude symbolizovat jedno písmeno slova PRÁZNINY. To byl oříšek, ještě že jsme mezi sebou měli naše šikovné čtvrťáčky. Než jsme obdrželi poslední slovo do skládačky, těšili jsme se na Loučení se čtvrťáky. Naši nejstarší kamarádi, kteří po prázdninách nastoupí do „velké“ školy, pro nás vždycky připravují překvapení v podobě sportovního tumaje či dobrodružné cesty za pokladem. Tentokrát zorganizovali vycházku, kde na každém stanovišti na nás čekalo jedno zvířátko a dávalo úkoly. Musela je plnit i paní učitelka. Odměna byla sladká...

A už je to tady! Všichni, kdo si během roku vysloužili 8-10 slov, utvořili skupinu, kde byli zástupci všech ročníků, a přišlo to hlavní - pomíchat a poskládat získaná slova tak, aby dala smysl a návod. Na co? Tak přijďte k nám do školy a dozvíte se všechno!

Děti ze školní družiny ve Slavkovicích

Masopustní dny na přístavbě

Jakýmsi předělem mezi zimním časem a časem probouzející se přírody je masopustní období. Veselí, tanec a zpěv s taškařicemi a legráckami - to vše odpradávná provází masopust. Děti a paní učitelky 1. tříd se na tyto dny těšily.

Všichni vyráběli masky s předstihem, učili se lidová říkadla a básničky vztahující se k různým řemeslům. V hudební výchově jsme nacvičili typické masopustní písně s rytmickým pohybovým doprovodem. V českém jazyce zazněly hádanky a pranostiky typické pro masopust.

V pracovních činnostech jsme postavili ze stavebnice domy a vytvořili tak vesničku, protože dříve chodil průvod masek od domu k domu. V tělesné výchově probíhala medvědí a masopustní honička. Děti samy sháněly materiály o masopustních zvycích a obrázky tradičních mášek. V prvouce probíhaly nad těmito materiály besedy a paní učitelky vše doplnily krátkým výkladem a povídáním na koberci. Takto připravení prvňáčkové se nemohli dočkat masopustního úterý.

Ráno na maškarní úterý si děti z 1.A a 1.B oblékly masky, které podle zvyklostí znázorňovaly všelijaké masopustní figury. První a druhou hodinu se masky učily podle rozvrhu a paní učitelky vyvolávaly babku, turka, kominíka, nevěstu, vojáka a jiné postavy. Ve 3. hodině se průvod masek vydal po chodbách přístavby a skončil v 1.A u piána, kde si vzájemně děti předvedly, co si pro tento den připravily. V poslední vyučovací hodině se rozdávaly sladkosti a kamevalové omalovánky, kde byla i figurína basa, kterou jsme symbolicky zahalili do černé barvy. Dali jsme tak na vědomí, že od Popeleční středy začíná 40 dní půstu.

PaedDr. M. Kotovicová

Masopust ve 4. a 5. třídách

Masopust, fašank, fašinek nebo ostatky? Jste tak trochu zmateni? Tak nebud'te, protože se vlastně jedná o jeden a tentýž lidový zvyk. Zvyky, obřady, obyčeje provázely život každého člověka od pravěku, mnohé, již dávno pozapomenuté, znovu ožívají. Právě k takovým patří i masopust.

Aby vaše představa byla úplná, časově se jedná o poměrně dlouhé období začínající šestým lednem (Tři králové) a trvající až do začátku postní doby, tedy do období od 1. února do 7. března. Zdá se vám to složité? Tak vězte, že není. Začátek je vždy stejný, konec se určuje podle Velikonoc, a protože Velikonoce jsou svátkem pohyblivým, je i konec masopustu pohyblivý. Zakončen je tzv. Popeleční středou, která zahajuje čtyřicetidenní předvelikonoční postní období.

U nás se masopust slavíval tři dny. Oslavy byly vždy společenskou záležitostí a lidé se při nich dobře bavili. Přípravou býval „tučný čtvrtek“ s pestrým a hodně bohatým jídelníčkem. Pokračováním byla „taneční neděle“, kdy se po bohatém obědě všichni chystali na taneční zábavu, která se často protáhla

až do rána. Vyvrcholením masopustu bylo „maškarní úterý“, kdy se pořádaly průvody maškar a hrály žákovské divadelní hry. Často se ještě pomyslně pochovala basa na znamení, že si na ni dlouho nikdo nezahraje. Tímto charakteristickým symbolickým aktem bylo ukončeno bujaré veselí, které následně střídá již zmíněný dlouhý čtyřicetidenní půst trvající do Velikonoc.

Dnes už se tolik na datum nehledí. Jelikož jsme přes týden v pracovním procesu, přizpůsobily se i zvyky, a tak se slavnosti konají často v nejbližší sobotu a neděli ohlašující konec masopustu. Člověk tedy může zažít i několik masopustů.

Jedno takové masopustní veselí se odehrálo i na naší škole. Žáci všech čtvrtých a pátých ročníků vyměnili své každodenní oblečení za netradiční - maškarní, ve třídách i na chodbách bylo možno potkat nejen notoricky známé pohádkové postavy, ale i postavičky ze současných oblíbených kreslených seriálů, popřípadě známé hororové tváře včetně hraběte Dráculy. A protože k masopustu patří nejen masky, ale i nezbytná pochoutka – nadýchané koblížky, linula se celou školou právě jejich vůně. Šikovné děti si je totiž za pomoci svých třídních učitelek samy upekly.

P.S. Malou zajímavostí na závěr může být pro mnohé i to, že obdobou našeho masopustu je světoznámý karneval v Rio de Janeiru, který vrcholí ve stejném období, nebo karnevalové veselí v italských Benátkách.

Mgr. Pavlína Poláčková

PŘEDŠKOLNÍ PRO KLUKY A HOLČIČKY

ROZCVIČKY

Mgr. Ivana Fousková
Mgr. Marcela Žďánská

Dne 15. března 2007 se na přístavbě naší školy sešli budoucí prvňáčci ke svým prvním školním rozcvíčkám. Přišli i se svými rodiči v hojném počtu, takže zaplnili obě současné první třídy. Jelikož si rodiče šli vyzvednout a podepsat rozhodnutí o přijetí, zůstaly děti ve třídách samotné jen s paní učitelkou jako ve skutečné škole.

Ve třídě 1.B zasedly děti vzorně do lavic a první skutečná hodina mohla začít. Zazvonil zvonek, děti se postavily jako opravdoví žáci a pozdravily se. Celá hodina byla motivována první pohádkou Princeznička na bále. Na začátku si ji děti poslechly nejprve z CD a poté i ve čtené formě. Pomohly Honzovi posbírat korále a podle barev je i správně po paměti navléknout, aby se princezně líbily. Určovaly pořadí jednotlivých korálků a potom si zkoušely vzájemně se svým kamarádem zavázat na ruku barevnou mašličku, aby se nám navléknuté korálky znovu nerozsypaly. Děti poznaly geometrické tvary, ze kterých na tabuli společně postavily hrad pro pana krále i princeznu. Podobné hrady z těchto tvarů potom v lavici podle daného zadání vybarvily. A to už se nám pomalu hodina chýlila ke konci, ale ještě než zazvonilo, pozvali jsme společně rodiče zpět do třídy. Chtěli jsme jim předvést, co jsme se za tu hodinku, která utekla jako voda, naučili. Děti samy sborově přednesly pohádku Princeznička na bále, dostaly obrázky krále a princezny a se sladkou odměnou za jejich výbornou práci, odcházely spokojeně domů.

Druhá skupinka dětí vzorně zasedla do lavic v 1. A. Společně jsme si hráli se zvířátky. Děti pozorně poslouchaly pohádku o koťátku, podle které se pak rozvíjela celá hodina. Budoucí prvňáčci bezpečně poznali různé geometrické tvary, barvy i velikost (porovnávali větší – menší). Z některých geometrických tvarů pak postavili na tabuli domeček pro koťátko a dokreslili zahrádku s kytíčkami a jablíčky. Pak jsme zkoušeli uvazovat

kamarádovi na ruku barevnou mašličku. Děti si mohly vybrat obrázek zvířátka, které pak přiřadily k domečku či k lesu. Bezpečně poznaly a pojmenovaly své zvířátko a správně poznaly domácí či volně žijící zvířata. Později si děti vymalovaly zmíněné koťátko a rozloučily se písničkou.

Doufáme, že se všem budoucím prvňáčkům ve školních lavicích líbilo. Byli moc hodní a šikovní. Těšíme se na další setkání, které se uskuteční 12. dubna v 15.00 hodin na přístavbě naší školy.

VŠEZNÁLEK

vědomostní soutěž pro 5. třídy

Mgr. Pavlína Poláčková

Po dvě středeční dopoledne se kreslárna stala svědkem urputného soutěžního klání připomínajícího tak trochu vřící kotel.

Ve školním kole, které se konalo 14. března 2007, stála proti sobě tři čtyřčlenná družstva složená z žáků pátých tříd naší školy. Vzhledem k tomu, že Všeználek je soutěž vědomostní, čekala na každé soutěžící družstvo dvacítká více či méně závažných otázek, se kterými si nejlépe poradila čtveřice z 5.A ve složení Anna Laštovičková, Josef Koláček, Rostislav Koláček a Lenka Prokopová. Druhé místo vybojovala 5.B, jejíž sestavu tvořili Dominik Bača, Martin Ševčík, Robin Fuksa a Anna Pohanková. Třetí bronzová příčka patřila 5.C, kterou reprezentovali Tomáš Krejčí, Šárka Kašpárková, Marek Holeček a Nikola Švárová.

Vítězné družstvo postoupilo do druhého – městského kola, které proběhlo ve středu 21. března 2007 taktéž v kreslárně naší školy. Atmosféra byla o poznání klidnější, protože soutěžila pouze dvě družstva, přesto mezi sebou svedla lýtý boj o další postup. Bojovala 5.A naší školy a shodou okolností i 5.A 2.ZŠ. Úroveň znalostí obou družstev byla hodně vyrovnaná, o čemž svědčí nejen to, že z celkového počtu šedesáti otázek bylo zodpovězeno špatně pouhých pět, ale i to, že o celkovém vítězství a tedy i postupu rozhodla jedna jediná otázka – respektive špatná odpověď.

Vítězným, tedy postupujícím družstvem se tak stalo družstvo 5.A 2.ZŠ. Naši páťáci odcházeli sice trochu smutní, ale rozhodně se nemají za co stydět. Poděkování patří i paní Aleně Sobotkové z Klubíčka, která již čtvrtým rokem tuto soutěž pro žáky připravuje.

Červený valentýnský den

Aneta Augustinová, 4.A

14. února 2007 jsme měli ve třídě 4.A červený den. Když jsme vešli v tento den do třídy, tak všechno vypadalo zajímavě. Všichni jsme byli červení, srdíčka na zemi, srdíčka pověšená, prostě všechno bylo červené.

Když začalo vyučování a my měli český jazyk, tak nám prvně paní učitelka povídala, co budeme dělat za celý den. Potom jsme si povídali o tom, co máme v životě nejraději a co by nám na světě nejvíce chybělo, kdyby to přestalo existovat. Do velkého srdíčka jsme zapisovali např. koho máme nejradši, naše nejoblíbenější zvíře, jídlo apod. Potom jsme opisovali z učebnice básničku, samozřejmě červenou propiskou. A když jsme ji měli dobře, dostávali jsme razítka - jak jinak než červených srdíček. Jenže potom zazvonilo a paní učitelka nám pustila písničky. Přestávka proběhla docela v pohodě a my se chystali na matematiku. V matematice jsme psali na kartičky čísla a pracovali s nimi. Třeba jsme zaokrouhlovali, a když jsme to měli dobře, tak jsem dostali na ruku červené razítko. A najednou zazvonilo a my měli velkou přestávku. Měli jsme samozřejmě červené svačiny - rajčata, jablka, červené gumové bonbóny, jahodové jogurty apod. Pak přišlo čtení. Chvilí jsme poslouchali zamilované písničky. Povídali jsme si o tom, že láska se nejvíce vyskytuje v pohádkách, a proto jsme četli „Zlatovlásku“. Poslední hodinu v pracovních činnostech jsme všichni barvili papír na červenou, pak jsme ho mačkali tak, že vzniklo srdíčko. A potom konečně přišly na řadu naše „valentýnky“. Když bylo dorozdáváno, tak jsme se s paní učitelkou rozloučili a šli domů.

Rozhodně se těšíme na další takový den. Například na masopust.

Jak důležitý je les

Mgr. Jaroslava Truksová

Jaké máme druhy lesů? Co škodí lesům? Co nám dává les? Na tyto a podobné otázky dostaly odpovědi děti ze čtvrtých a pátých tříd 15. a 16. března 2007, kdy na naší škole proběhl ekologický program, který připravilo ekologické sdružení Krajinka.

Děti se dozvěděly teoretické poznatky o lese, zejména co lesu škodí, jak jej chránit a proč je les tak důležitý. Povídal si o tom, jaké lesy byly dříve na našem území a proč se více začaly vysazovat lesy jehličnaté. Zahrály si hru na les, kdy každý představoval nějaký druh stromu. Potom určovaly názvy stromů podle obrázků a ukázek větvíček, šišek apod. Důležité bylo pozorně poslouchat, protože všechny tyto poznatky se hodily v závěrečné vědomostní soutěži. Děti se rozdělily na čtyři skupiny a plnily různé úkoly. K obrázkům dosazovaly názvy stromů, odpovídaly na otázky apod.

Zapomínací tvořivá dílna

Mgr. Jaroslava Truksová

Nejprve jsme si chvíli povídali o tom, na co kdy kdo zapomněl. Každý vyprávěl svou příhodu, protože každý měl o čem povídat. Povídali jsme si nejen o svém zapomínání, ale i o tom, kdy nám bylo líto, že na nás někdo zapomněl nebo nedodržel, co slíbil.

Potom děti vyráběly tzv. upomínkovač, barevnou nástěnku s kolíčky. Chvíli dětem trvalo, než se daly do práce, protože každý z nich přemýšlel, jak upomínkovač vyrobit, aby se jim hodil třeba do dětského pokojíčku. Na tvrdou lepenku děti nakreslily temperami obrázek a na závěr jsme nataвили kolíčky, do kterých si mohou připínat vzkazy, úkoly a podobně.

P U C L Í K

Školní časopis Základní školy v Novém Městě na Moravě – číslo 43 – duben 2007

Vydává Základní škola Nové Město na Moravě, Vratislavovo náměstí 124 výhradně pro vnitřní potřebu.

Redakční rada: Zdeněk Havlík, Mgr. Petr Smékal, Mgr. Ivana Fousková

Eliška Kuběnová, Dita Niesnerová, Žaneta Šímová, Jana Ambrožová, Lucie Ptáčková, Adéla Šujanová

Katka Houserová, Marie Měcháčková, Dominika Kutílková, Kristýna Jančíková, Barbora Dutková

Vlasta Janíčková, Andrea Žváčková, Tomáš Novotný, Vojtěch Večeřa

e-mail: puclik@nmnm.cz

<http://zs1.nmnm.cz>

Číslo 43 vyšlo 2. dubna 2007 v nákladu 35 výtisků